

גמ"ר 3797/01/16 - מדינת ישראל נגד בר יעקב חזות

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

05 יוני 2017

גמ"ר 3797-01-16 מדינת ישראל נ' חזות
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

בר יעקב חזות

ע"י ב"כ עו"ד שלמה ערד

הכרעת דין

א. עובדות כתב האישום

1. בתאריך 23.10.2015 עובר לשעה 10:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב תוצרת טויוטה מ.ר. (להלן: "**הרכב**") בכביש עירוני ברחוב בני אפרים בתל-אביב. הכביש הינו דרך דו סטרית עם אי תנועה בנוי עם צמחיה המפריד בין כיווני הנסיעה בכביש (להלן: "**הכביש**")
2. הנאשם נהג בכביש מכיוון צפון לדרום בנתיב הימני מבין ארבעת הנתיבים בכיוון הנסיעה בכביש (להלן: "**כיוון הנסיעה בכביש**").
3. באותה עת, בכיוון הנסיעה בכביש, על המדרכה הצפון מערבית, בסמוך לצומת הרחובות בני אפרים ומבצע קדש בתל אביב (להלן: "**הצומת**") עמד על המדרכה ר ק (להלן: "**המנוח**")
4. באותה עת, עמדו בצומת, ברמזור אדום, ד ש (להלן: "**ד**") כשהיא נוהגת ברכב ללימוד נהיגה מסוג קיה מ.ר. (להלן: "**הרכב ללימוד נהיגה**") ולצידה ישב המורה לנהיגה ע מ (להלן: "**מ**").
5. באותו מועד, מזג האוויר היה נאה, אור יום, הכביש היה תקין ויבש ומסומן כנדרש ושדה הראייה היה פתוח מלפנים במרחק של לפחות 287 מטרים ללא שום הפרעה.

6. כשהגיע הנאשם בסמוך למנוח, עלה הנאשם עם רכבו על המדרכה ופגע בעצמה במנוח.
7. לאחר הפגיעה במנוח, ירד הנאשם מהמדרכה וחזר לכביש, לנתיב הימני, כשהוא נוהג במהירות גבוהה, ופגע בחוזקה בחלקו האחורי של הרכב ללימוד נהיגה, שנהדף קדימה ופגע ברכב חונה מסוג סקודה מ.ר. וברכב חונה מסוג הונדה מ.ר., אשר חנו אותה העת במקביל למדרכה הדרום מערבית. מיד לאחר מכן, סטה רכבו של הנאשם שמאלה, והנאשם המשיך בנסיעה מהירה, עלה על אי התנועה, עבר לכיוון הנגדי לכיוון נסיעתו, והמשיך בנסיעה על פני ארבעת הנתיבים עד שפגע במדרכה הדרום מזרחית (להלן ביחד: "התאונה").
8. כתוצאה מהתאונה נהרג המנוח כאשר מותו נקבע במקום התאונה.
9. כתוצאה מהתאונה נפצע מ' ופונה לבית החולים על שם סוראסקי (להלן: "בית החולים") וסבל, בין היתר, משבר ביד שמאל. כתוצאה מהתאונה נפצעה ד' ופונתה לבית החולים לקבל טיפול רפואי.
10. לאחר התאונה, פונה נאשם לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי. בבית החולים, התבקש הנאשם על ידי השוטר רס"ר יוסי חורי להיבדק בבדיקת דם לצורך איתור סם או אלכוהול בדמו והנאשם סרב לביצוע הבדיקה.
11. התאונה ובכלל זה מותו של המנוח ופציעתם של מ' וד', נגרמו כתוצאה ישירה מרשלנותו החמורה של הנאשם, המתבטאת בין היתר בכך:
- א. הנאשם נהג בקלות ראש ולא שם ליבו למתרחש בדרך.
- ב. הנאשם לא הבחין בהולך הרגל שעמד על המדרכה על אף ששדה הראייה היה פתוח לפנים למרחק של לפחות 287 מטרים, עלה על המדרכה, ופגע במנוח.
- ג. הנאשם נסע במהירות גבוהה מבלי להתחשב בתנאי הדרך בהולך הרגל וברכבים אשר נסעו אותה עת בכביש.
- ד. הנאשם לא בלם את הרכב מבעוד מועד, כדי למנוע את התאונה.

ה. הנאשם לא פעל כפי שנהג מהישוב היה פועל על מנת למנוע את התאונה.

12. הנאשם נהג כאמור כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת סמים או אלכוהול.

13. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם הנהיגתו הרשלנית למותו של המנוח ולפציעתם של מ' וד', הכל תוך גרימת חבלות של ממש. כמו כן, הנאשם נהג בשכרות ונתון תחת השפעת סמים או אלכוהול.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **גרימת מוות ברשלנות** - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ביחד עם סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "**פקודת התעבורה**").

2. **נהיגה בקלות ראש תוך גרימת חבלה של ממש (ריבוי עבירות)** - עבירה לפי סעיף 62.62 (2) יחד עם סעיף 38.3 (3) לפקודת התעבורה.

3. **נהיגה בשכרות** - עבירה לפי סעיפים 62.62 (3), 64.ב (א1), 64.ד (א) ו-39 א לפקודת התעבורה.

ג. תשובת הנאשם לאישום

הנאשם הודה כי בתאריך ובשעה המופיעים בכתב האישום הוא נהג ברכב ברחוב בני אפרים, כמופיע בסעיף 1 לכתב האישום.

כמו כן, הוא הודה כי נסע במקום מכיוון צפון לדרום כמופיע בסעיף 2 לכתב האישום.

הנאשם כפר כי המנוח עמד - על המדרכה - הצפון מערבית, בסמוך לצומת הרחובות בני אפרים ומבצע קדש, לפי טעמו, המנוח היה בכביש - עת התרחשה התאונה.

הנאשם כפר בעובדה כי רכב לימוד הנהיגה היה במצב עמידה עת ההתנגשות בו, אלא במצב נסיעה.

הנאשם הודה כי מזג האוויר היה נאה, אור יום כמופיע בסעיף 5 לכתב האישום וכפר בשאלת שדה הראייה הכללי לפנים.

הנאשם כפר בנטען בכתב האישום, כי הוא עלה עם רכבו על המדרכה ופגע בעוצמה במנוח, וכי לאחר

מכן ירד עם הרכב חזרה לכביש, לנתיב הימני במהירות גבוהה ופגע בחוזקה בחלקו האחורי של הרכב ללימוד נהיגה.

רכב לימוד הנהיגה נהדף קדימה ופגע ברכב חונה, סקודה, ורכב נוסף מסוג הונדה, כלי רכב שחנה במקביל למדרכה הדרום מערבית ולאחר מכן הוא סטה רכבו של הנאשם שמאלה והנאשם המשיך בנסיעה מהירה, עלה על אי התנועה, עבר לכיוון הנגדי לכוון נסיעתו (למסלול הנגדי), המשיך בנסיעה על פני ארבעה נתיבים עד שפגע במדרכה הדרום מזרחית.

הנאשם הודה כי התרחשה תאונה ותוצאותיה - הנאשם כפר באחריות לתאונה.

הנאשם כפר כי התבקש על ידי השוטר רס"ר חורי להיבדק בבדיקת דם לצורך איתור סם או אלכוהול - והוא (הנאשם) סירב לביצוע הבדיקה.

הנאשם כפר כי נהיגתו הרשלנית החמורה היא זו אשר גרמה לתאונה ולמותו של המנוח. הנאשם כפר כי נהג בקלות ראש, לא הבחין בהולך הרגל שעמד על המדרכה, אף ששדה הראיה היה פתוח, כי נהג במהירות גבוהה מבלי להתחשב בתנאי הדרך וברכבים אשר נסעו על הכביש, כי לא בלם מבעוד מועד, וכי לא פעל כפי שנהג מהישוב היה פועל על מנת למנוע את התאונה.

הנאשם הכחיש כי נהג שעה שהוא שיכור ונתן תחת השפעת סמים או אלכוהול.

תחימת יריעת המחלוקת

אין חולק כי הנאשם נהג ביום האירוע ברכב, אין חולק כי הנאשם בסופו של יום, לא הסכים - וסירב באופן מפורש, למסור דם לבדיקת סמים, כך נהג לאחר שהוזהר כדין.

להלן השאלות שנותרו במחלוקת:

1. האם, טרם התאונה רכב אלמוני התנגש ברכבו - מאחור - ואשר על כן נפתחה כרית הבטחון. הכרית חסמה את כל שדה ראייתו לפנים, אשר על כן הוא לא יכל להבחין בנעשה לפניו בדרך.
2. הנאשם לא היה שיכור, שהרי עבר בדיקת "נשיפון" (להבדיל מינשוף) בהצלחה. הנאשם לא סירב לבדיקה שנדרש לה על ידי השוטר.
3. בכל העת, עובר לתאונה ולאחריה, רכבו לא עלה כלל על המדרכה. המנוח היה בכביש בעת התאונה.

"סביר" שחצה 1.5 מטר, התאונה התרחשה בתוך משבצת "זמן התגובה" של הנאשם ולכן מדובר בתאונה בלתי נמנעת, בכל מהירות נסיעה.

עדות הנאשם בחקירת המשטרה לשאלות שבמחלוקת

הנאשם מסר שלוש הודעות תחת אזהרה, בכולן חזר על עיקרי גרסתו לפיה טרם התאונה רכב אלמוני פגע בו מאחור, גרם לו לאבד שליטה ברכב. כרית הבטחון שנפתחה למולו חסמה לו את כל שדה הראיה לפנים. (נושא הפגיעה מאחור נזנח בהמשך אף על ידי ההגנה).

ההודעות מיום 23.10.15 שעה 23:16 (1/ת)

ש: האם אתה רוצה לספר לי מה קרה בתאונה?

ת: כן. אני נוסע בת"א ברחוב הזה, אני לא זוכר איך קוראים לרחוב. **רכב נתקע בי מאחורה וכתוצאה מזה נפתחו כריות האוויר ואיבדתי שליטה על רכבי**, בנוסף לזה התבלבלתי במצב לחץ ובגלל שכריות האוויר נפתחו ובטעות לחצתי על הגז במקום על הברקס. אני לא ראיתי אדם ולא ראיתי הולך רגל ראיתי רכב לימוד נהיגה קיה והתנגשתי בו מאחורה כתוצאה מאיבוד שליטה בגלל כריות האוויר. בצומת היה אור ירוק. אין לי עוד משהו להוסיף שאני. לאחר שיצאתי מהאוטו הגיע אלי שוטר עם בדיקת ינשוף עשיתי את בדיקת הינשוף ואז נאלצתי ללכת לטיפול בבית החולים ששם נקבע כי יש שבר בעצם הזנב.

ש: מה היו תנאי מזג האוויר והראות בזמן התאונה? ומצב הכביש?

ת: מזג האוויר היה נאה ונעים הראות הייתה טובה אור יום. הכביש היה יבש וישר והיה

תקין לא שראיתי בורות.

ש: האם הרכב שלך רכב הטיוטה היה תקין הגה, בלמים וצמיגים ומבחינה מכנית לפני קרות התאונה?

ת: חיובי הרכב שלי מטופל טיפ טופ.

ש: למי שייך רכב הטיוטה מספר רישוי שבו נהגת היום בזמן התאונה?

ת: הרכב שייך לאבא שלי שמתגורר היום בארצות הברית ועובד עם המדינה.

ש: האם אתה מכיר את מקום התאונה?

ת: מכיר את הצומת כן.

ש: באיזו תדירות אתה נוסע בצומת הנ"ל (בני אפרים- מבצע קדש בתל אביב)?

ת: פעמיים בשבוע לפחות.

ש: אתה טוען כי רכב אחר פגע בך מאחור וגרם לכריות האוויר ברכב שלך להיפתח ובכך

גרם לך לאיבוד שליטה?

ת: חיובי כן.

ש: האם יש לך את פרטי הרכב שפגע בך מאחור?

ת: לא. אין לי את פרטי הרכב.

ש: האם אתה יודע באיזה סוג רכב מדובר?

ת: אני לא בטוח או טויוטה או סוזוקי קטנות.

ש: האם אתה יודע את צבע הרכב שפגע ברכבך מאחור?

ת: זהב אם אני לא טועה.

ש: האם אתה בטוח שרכב אלמוני פגע בך מאחור?

ת: בטוח במאה אחוז אם לא היה פוגע בי רכב מאחור מצב זה לא היה קורה.

ש: כשהרכב מאחור פגע ברכבך האם ראית את הדרך לפניך?

ת: שלילי בגלל שכריות האוויר נפתחו ונכנסתי למצב לחץ.

ש: אז אני מבין מדברך כי ברגע שכריות האוויר ברכבך נפתחו לא ראית כלל את הדרך

לפניך?

ת: כן. ואיבדתי שליטה על רכבי.

ש: לא ראית כלום דרך השמשה הקדמית של רכבך כאשר כריות האוויר נפתחו ברכבך?

ת: לא ראיתי כלום אבל זכרתי את הכביש מלפני שרכב לימוד נהיגה נוסע בנתיב שלי

מקדימה.

ש: באיזה נתיב נסיעה נסעת ומתוך כמה נתיבי נסיעה בכיוון נסיעתך?

ת: נסעתי בנתיב הכי ימני.

ש: אם לא ראית כלום דרך השמשה הקדמית של רכבך עקב פתיחת כריות האוויר ברכבך

איך אתה בטוח שנכנסת לצומת באורי ירוק?

ת: כמו שאמרתי לפני הרמתי את הראש וראיתי רכב ללימוד נהיגה נוסע בירוק ואז

המשכתי את נסיעתי אחריו ולאחר אלפיות השניה נפתחו כריות האוויר.

ש: מתי ראית את הרכב ללימוד נהיגה , לפני הפגיעה ברכב שלך או אחרי שנפגעת

מאחור?

ת: לפני הפגיעה באוטו שלי.

ש: אמרת שהרמתי את הראש וראית את רכב לימוד הנהיגה, מאיפה הרמתי את הראש?

במה התעסקת?

ת: התעסקתי רק בכביש ובנהיגה ושאני אומר להרים את הראש זה רק ביטוי.

ש: באיזה מרחק היית מרכב ללימוד הנהיגה שקיבלת את הפגיעה מאחור?

ת: 3 מטרים.

ש: ואיפה היה הרכב ללימוד נהיגה שראית אותו לראשונה?

ת: בסוף הרמזור בסוף הצומת על המעבר חציה בסוף הצומת.

ש: ואיפה אתה היית שקיבלת את הפגיעה מאחור?

ת: אני הייתי קצת לפני אמצע הצומת.

ש: האם נכנסת לצומת בנסיעה רצופה או מעמידה?

ת: כשהגעתי לצומת היה אור ירוק ואני המשכתי בנסיעה ישר.

ש: **אני אומר לך שכל הסיפור הזה שרכב פגע בך מאחור הוא לא נכון, מהי תגובתך?**

ת: **זה כן נכון.**

ש: **אני בדקתי את רכבך ולא נמצא שום סימן או נזק לחלק האחורי של רכבך, מהי**

תגובתך?

ת: כל הטמבון האחורי היה מפורק ושבור לשתיים, אז איך אתה יכול להגיד שלא הייתה שם פגיעה?

ש: הטמבון שלך התפרק מהרכב שלך עקב הפגיעה בתמרור במקום שאותו עקרת ועקב הפריצה של אי התנועה שעליו עלית כי שום נזק מעיכה לא נמצא בטמבון שלך, מהי תגובתך?

ת: תגובה שלי זה שרכב פגע בי מאחורה ואין לי שום אינטרס לשקר אני לא בנאדם מהרחוב יש לי משפחה תומכת ואוהבת ואני אומר רק אמת מהשטח.

ש: אני חוזר ואומר לך ששום רכב לא פגע ברכב שלך מאחור כי לא נמצא שום נזק או מעיכה או שריטה או שפשוף בטמבון האחורי של רכבך, מה תגובתך?

ת: תגובתי היא שרכב נתקע בי מאחור והטמבון התפרק כתוצאה מזה וכריות האוויר גם נפתחו כתוצאה מזה.

הודעה תחת אזהרה מיום 7.12.15 (ת/2).

בהודעה זו חוזר הנאשם על גרסתו כפי שמסרה ביום התרחשות התאונה למעט נתון אחד, המתייחס לשלב בו נפתחה כרית האוויר ביחס למיקום הרכב בצומת. אם בהודעה הראשונה טען כי כרית האוויר נפתחה סמוך מאד לצומת,

" ש: ואיפה אתה היית שקיבלת את הפגיעה מאחור?

ת: אני הייתי קצת לפני אמצע הצומת. " (שורה 54-57 ת/1)

ובמקום אחר בהודעה,

" ש: אתה אומר שאת הפגיעה מאחור אתה קיבלת שהיית בתוך הצומת, האם זה נכון?

ת: הייתי כבר על מעבר החצייה על תחילת מעבר החצייה בצומת. " (שורה 76-77 ת/1)

הרי שהפעם, בהודעה מיום 7.12.15, טען כי כריות האוויר נפתחו במרחק של 40 מטר.

" ת: נהגתי ברכב שלי טויוטה כ-40 מטר לפני הצומת נפתחו לי כריות האוויר כתוצאה מפגיעה של רכב מאחורה או בצד אני לא יודע, התבלבלתי בין הגז לברקס לאחר שנפתחו לי כריות האוויר ומאז אני לא יודע מה קרה, לא הייתה לי ראות."

(שורה 18-21, ת/2)

בהודעה תחת אזהרה מיום 31.12.15 ת/10, אף הוסיף הנאשם שהיה אדם אלמוני אשר ניגש אליו וטען כי הוא (האלמוני) ראה שרכב אחר פגע ברכבו.

בחינת עדות הנאשם לענין - "הרכב שפגע בו מאחור"

מבחינת הראיות החפציות מזירת התאונה, הסימנים על רכב הנאשם, ובחינת עדויות העדים על דרך התרחשות התאונה, אני קובע כי בכל שלב לא היה כל רכב אלמוני אשר פגע מאחור ברכב הנאשם. ולהלן הנימוקים:

החלק האחורי של הרכב צולם מיד במקום התרחשות התאונה לאחריה, ראה לוח תצלומים ת/16 תמונה מס' 30-31, בתצלום מתאר הבוחן כהן שרון את הנראה בתצלום כך:

" הסבר: חלק אחורי של הרכב א' פרטי מסוג טויוטה מס' רישוי ניתן לראות כי טמבון רכב א' יצא ממקומו ובתמונות הבאות ניתן יהיה לראות אותו על הצמחיה שעל אי התנועה.

בתמונה זו לא נראה כל נזק לפח בחלק האחורי של רכב א' ולא מעיכות בפח תא המטען של רכב א' ובמקום ישיבת הפגוש האחורי. רק הפגוש האחורי מנותק ממקומו.

בעדותו בבית המשפט העיד הבוחן המשטרתי כהן והסביר בפירוט כי ישנם מאפיינים מיוחדים בנזקים תוצאתיים לרכב שנפגע מאחור. ובלשונו :

" התאונה, חזית אחור, כריות קדמיות לא נפתחות . לא מכירים לא במוסך, אני לא מכיר דבר כזה, החיישנים יושבים מקדימה ולא מאחורה, אני הסברתי לנהג בעדותו ואני גם הראיתי לו, הטמבון, הטמבון האחורי של רכב א' נלקח על ידי ונרשם כמוצג והוא היה איתנו - במשרד, בזה בחקירה ואני הראיתי לו, אני אמרתי לו תסתכל, אין לך נזק תאונתי, לא- הוא בשלו "פגעו בי מאחורה וזה"..."

גם בפח הרכב מתחת לטמבון לא נמצא, לא מעיכה לא שריטה, לא נזק לפח שיכול להעיד בכלל על תאונת חזית אחור. " (עמ' 77-78 שורה 23 עד שורה 3 לפרוטוקול) .

למען הסדר הטוב נבהיר כי הטמבון נמשך לאחור על ידי הצמחיה שבאי-התנועה החוצץ, עת חלף רכב הנאשם את המסלולים המנוגדים במקום. (ראה מתצלום מספר 14- בת/16).

עד התביעה וליד סאח סאח- מנהל מחלקת דיאגנוסטיקה במוסך טויוטה העיד על בדיקתו של הרכב, לפי בקשת הבוחן המשטרתי. הבדיקה הייתה בדיקה ממוחשבת ברכב הטויוטה ישנם חיישני חזית - והם אלה אשר הפעילו את כרית האוויר ברכבו בעת התאונה. ובלשונו:

" עו"ד טייטלבוים :

ש: אז עכשיו אני שואלת שאלה, רק רגע, שאני רוצה לשאול אותך למיטב נסיוןך, מה

האפשרות, וידיעותך המקצועיות, מה האפשרות שהפגיעה מאחור תגרום לפתיחת כריות?

ת: קודם כל אפסית.

ש: אוקיי

ת: אפסית, במידה והתקלה והמערכת מתפקדת בצורה תקינה, אני לא מדבר על תקלה

במחשב או משהו חריג. אין שום סיבה שהכריות ייפתחו בעת פגיעה מאחורה, מסיבה אחת פשוטה, הכריות אמורות מגוף הנהג, הנוסעים, להתקדם לעבר ההגה, הפאנל. ברגע שאין סיבה לגוף להתקדם קדימה גם אין סיבה לכריות להפתח.

פגיעה מאחורה, להיפך, היא תרצה לשאוף שהגוף, גוף הנהג או הנוסעים יחזרו אחורה ולא יתקדמו קדימה ככה שאין רלוונטיות לכרית האוויר. עוד פעם רק במידה והכל תקין."

לפי עדותו החיישנים מלפנים של הרכב הם אלה שהפעילו כרית האוויר.

עדותו של העד וליד סאחסאח ברורה וחד משמעית, התאונה בחזית הרכב, (זו אשר פגעה במנוח י.ו.י.) היא זו שגרמה לחיישני חזית הרכב להפעיל את כריות האוויר שלמול נהג הטיוטה (הנאשם- י.ו.י.)

לא זאת אף זאת, העדים שצפו בתאונה כל אחד בנקודת זמן שונה וממקום תצפית אחר, כל אחד בתורו, העידו בפה מלא כי הם לא הבחינו בכל רכב נוסף, אחר, אלמוני, אשר נסע בעקבות רכב הנאשם - בכלל, או שהרכב הנוסף האלמוני פגע בו עובר לתאונה - בפרט.

העד מייזנר ישראל בעדות במשטרה (נ/6 עמוד 2 שורות 1-3):

"ואני שמעתי את הבחור שנהג אומר לאחד מאנשי זק"א שהוא נפגע מאחור מרכב אחר ואני אומר לך בוודאות שהוא הגיע במהירות מטורפת וגם בוודאות אני אומר לך שלא היה שום רכב מאחוריו ושום רכב שפגע בו בכל זמן האירוע לא לפני האירוע ולא בזמן האירוע"

העד רון עדי בת/76 שורה 31-32 העיד:

" ש: האם בזמן הפגיעה של רכב הטיוטה ברכב ללימוד נהיגה היה נזק בחלק האחורי של

רכב הטיוטה ?

ת: אני לא ראיתי נזק בחלק האחורי של הטיוטה וגם לא ראיתי שמגיע מאחוריו רכב."

ולסיכום שאלת הפגיעה מאחור טרם התאונה, מספק הנאשם עצמו בחקירתו הנגדית בבית המשפט, גרסה סותרת לעדותו שלו במשטרה בת/1 ות/2.

בחקירתו הנגדית בבית המשפט מיום 7.11.16 עמ' 227 לפרוטוקול שורות 13-15:

"העד בר חזות:

היום אני אומר שהיה אימפקט בצד הימני של הכביש, יכול להיות שההרגשה שקיבלתי

מכריות האוויר שהעיפו אותי אחורה זה ההרגשה שנתן לי **לחשוב כאילו רכב פגע בי מאחורה,**

אבל אני לא יכול לתת תשובה אם רכב באמת פגע בי או לא."

בהמשך עדותו בבית המשפט, מאותו היום, סותר הנאשם פעם נוספת אף את גירסה זו.

סוף דבר, לאור עדות הבוחן המשטרתי, לאור שתיקתו המדברת בעד עצמה, של מומחה ההגנה בשאלה זו (שהבין את חוסר היתכנות גירסת הנאשם לאור הממצאים), לאור עדותו של וליד סאחסאח-הבודק מטעם טויוטה, ולאור עדויות עדי הראיה לתאונה, אני קובע כי לא היה כל רכב אלמוני שפגע בו מאחור, כל התיאור שמסר הנאשם בעת חקירתו במשטרה, כאילו רכב אחר, אלמוני, פגע בו מאחור טרם התאונה וגרם לפתיחת כריות האוויר שהסתירו לחלוטין את שדה ראייתו - כולה גירסה פרי דמיונו ואינה אמת.

התייחסות הנאשם לדרישת בדיקת השכרות

מוסכם על הצדדים כי מיד לאחר התרחשות התאונה בוצעה לנאשם - בדיקת "נשיפון" - והתוצאה שהתקבלה מלמדת כי הנאשם אינו שיכור, במובן זה שלא נמצאו שיירי אלקוהול בגופו (ת/58).

השוטר יוסי חורי הודיע לנאשם כי הוא חשוד בנהיגה תחת השפעת אלקוהול ודרש ממנו להיבדק בבדיקת דם. למרות שבטופס זכרון הדברים ת/4 לא מצוין במפורש כי קיים גם חשד לנהיגה גם תחת השפעת סמים, הרי שבסרט הוידאו המנציח את הצגת הדרישה לנאשם במקום - אומר השוטר לנאשם כי קיים גם חשד לנהיגה בהשפעת סמים ומכן קמה הדרישה לבצע את בדיקת הדם.

תגובת הנאשם היא סירוב מוחלט הגם שהוזהר כדין והוסיף:

" עישנתי גראס לפני חצי שנה ואני לא רוצה שיראו את זה ושיחברו בין התאונה לבין זה."

על נוסח הדברים חתום הנאשם בחתימת ידו (ת/4).

מדרך ונוסח תגובת הנאשם - ניתן להבין כי הוא ידע שעליו לבצע בדיקת דם לצורך הסרת החשד לנהיגה תחת השפעת סם. וכן על סירובו העיקש, פעם אחר פעם, למרות שהוזהר כדון, כי עליו לבצע את בדיקת הדם לזיהוי סם - והחובה קמה מכוח החוק לבצע את הבדיקה - ראה סרטון ת/7. (התמלול על ידי בית המשפט בהמשך-י.ו.).

בהמשך, מספק הנאשם מספר הסברים מעבר לנאמר לעיל מדוע סירב לבדיקת דם. פעם אחת טען כי יש לו בעיית קשב וריכוז ברמה גבוהה יחסית - והוא "לא ראה" על מה שחתם במסמך הדרישה, לבצע את הבדיקה. (ת/1)

פעם נוספת ת/2 שורות 89-97, טען כי חש שמתנכלים לו ואמר מה שאמר רק כדי שיניחו לו ויתנו לו לקבל טיפול רפואי.

עבירת השכרות - הסירוב

כדי להבין את האופן הנחרץ, המלא, של הנאשם - מחד ואת ניסיון השוטרים לקבל את הסכמת הנאשם לבדיקה - מאידך, יש לבחון את סרטון ת/7, כאשר התמלול של הנאמר בסרטון מובא כאן:

"ש: בר, אני הסברתי לך תדבר עם אח שלך לא מנענו ממך, אנחנו רוצים לדבר איתך על בדיקת שכרות, זה שתדבר עם אח שלך תדבר עם אח שלך.

ת: בדיקת שכרות עשו לי ינשוף, אוקי.

ש: עשו לך נשיפון בזירה, דרשתי ממך עכשיו לעשות בדיקת דם אחרי שהסברתי לך ו קראתי את הטפסים.

ת: אבל אני הסברתי לך למה לא.

ש: בשביל זה אני מתעד את זה בזירה אתה גם חתמת על זה אנחנו לא מסתירים שום דבר והכל פתוח. אני רוצה רק להבין שאתה הבנת את כלל בדיקות השכרות שנעשו בבדיקת מאפיינים עשויות לשמש ראיה נגדך להוכחת אשמתך בעברות המיוחסות עם קבלת מכתב אישום זה. אוקי אני חוזר, כי אתה צריך לבצע כמו שהסברתי לך וגם כתוב כאן שוב אני מראה.

ש: אוקי, אז אנחנו חוזרים לאחר שהסרטון שלנו נגמר. אז בר אנחנו חוזרים על הדברים אני מודיע לך שאתה חשוד בנהיגה תחת השפעת אלכוהול דרשתי ממך לתת בדיקת דם, הודעתי לך מה מטרת הבדיקה. בכל תאונה קטלנית אנחנו מבצעים בדיקה לראות אם יש אלכוהול או סם בדם. הסברתי לך שחלה עליך חובה להיבדק מכוח החוק, הסברתי לך בהתאם להוראות סעיף 64ד. (א) לפקודת התעבורה, נוהג רכב המסרב להיבדק לפי דרישת שוטר רואים אותו כמי שעבר עבירה לנהיגה בשכרות לפי סעיף 62. (3) לפקודת התעבורה.

ת: אבל אני נבדקתי, אבל אני נבדקתי.

ש: תקשיב לי, אני מדבר, יהיה לך זמן אתה תדבר.

- ת: אני נבדקתי לגבי ינשוף.
- ש: פקודת התעבורה, בנוסף עובר עבירת סירוב להיבדק על פי תקנה 169.ו. (א) לתקנות התעבורה, לאחר האמור לעיל דרשתי ממך לבצע בדיקת דם ואתה סירבת. סיבת הסירוב: "עישנתי גראס לפני חצי שנה ואני לא רוצה שיראו את זה ויחברו בין התאונה לבין זה." יש לך משהו להוסיף?
- ת: שעשו לי בדיקת אלכוהול, בדקו, עשו לי ינשוף, לקחו אותי.
- ש: **אני רוצה רק לתקן אותך עשו לך בדיקת נשיפון, רק לקבלת אינדיקציה.**
- ת: עשו לי בדיקת ינשוף ועשו לי בדיקה.
- ש: **אתה, למה אתה מסרב לעשות בדיקת דם?**
- ת: **למה אני מסרב לעשות בדיקת דם? אה, אני לא יודע אני צריך את אח שלי לידי , אני רוצה להתייעץ עם עורך דין ולהתייעץ עם אח שלי ובנסיעה אני לא הייתי תחת השפעה של שום דבר ולפני חצי שנה עישנתי אולי "שאכטה" וזה נתפס לי.**
- ש: טוב, עצור עצור פה, אני לא רוצה לשמוע את מה שיש לך להגיד, אני רוצה עכשיו שתתקשר, אתה רוצה להתייעץ עם עורך דין לפני הבדיקה , הצעתי לך את זה כבר כמה פעמים עוד לפני שעשינו את הבדיקה.
- ת: אני רוצה עם אח שלי.
- ש: אתה רוצה להתייעץ עם עורך דין לפני הבדיקה?
- ת: עם אח שלי .
- ש: אני אומר לך שוב, עורך דין.
- ת: אח שלי, אח שלי אחראי על העורך דין אני לא.
- ש: **בקשה, אני עוצר כאן את הצילום אנחנו ניתן לבר להתייעץ ואז אנחנו נעשה צילום נוסף. קח, תתקשר לאחייך.**
- ש: טוב, מתחיל צילום בוחן 1175645 יוסי חורי השעה 2:00, 23 באוקטובר 2015, אני נמצא כאן עם מה השם?
- ת: בר
- ש: בר מה ? בר תעודת זהות.
- ת: בר חזות

ש: התייעצת עם עורך דין?

ת: דיברתי עם עורך דין, כן.

ש: ומה השם של העורך דין?

ת: לא יודע.

ש: לא יודע, איך הגעת לעורך דין הזה?

ת: משפחה.

ש: **משפחה שלך. אוקי, אחרי שהתייעצת עם עורך דין אנחנו חוזרים לבדיקת דם לטובת שכרות, סמים.** מקווה שזה לא מקליט כי אסור בחקירה.

ת: עשיתם לי ינשוף, זה לא מקליט. עשיתם לי ינשוף בדקתם את כל הבדיקות האפשריות.

ש: לידיעתך, שניה, שניה אני אתן לך לדבר שניה. לידיעתך, כלל בדיקות השכרות שנעשו לך ובכלל זה בדיקת המאפיינים עשויות לשמש כראיה נגדך לצורך הוכחת אשמתך בעבירות המיוחסות עם קבלת כתב אישום זה. באפשרותך להתייעץ עם עו"ד בדבר המשמעויות המשפטיות של כתב האישום. איפה הטפסים שלנו? אוקי אני מקריא לך את הטופס אחרי שהבנת וחתמת (מראה דף עם הנכתב לעיל עם חתימת הנאשם -י.ו.) בסדר? זה מה שחתמת מקודם, לפני ההתייעצות ואז התייעצת עם עורך דין.

ת: אז אוקי אז..

ש: מה? עכשיו מה רצית להגיד? לדבר על זה שעשינו לך בדיקת מה?

ת: שעשיתם לי בדיקת ינשוף.

ש: נשיפון, אני מתקן אותך.

ת: ינשוף!!

ש: בסדר, אתה אומר ינשוף אני מסביר לך שזה.

ת: עשיתם לי בדיקה.

ש: אין לי בעיה.

ת: בדקתם אותי מכל הכיוונים.

ש: **אוקי, אבל דורש ממך לעשות בדיקת דם, בינשוף אנחנו לא מקבלים אינדיקציה של דם, זה בעצם הבדיקה שאנחנו צריכים לעשות. בסדר בר? אז אתה מסרב לעשות את**

הבדיקה?

- ת: **מפה והלאה זה העורך דין שלי .**
- ש: אין בעיה, דיברת עם עורך דין, נכון?
- ת: אז מפה והלאה זה העורך דין מדבר.
- ש: בסדר גמור , אז זה המסמך פה אתה בעצם קראת הבנת, רשום שאתה מסרב לעשות בדיקה, בסדר?
- ת: לא, אני לא רשמתי זה לא כתב יד שלי.
- ש: סליחה?
- ת: זה כתב יד שלי?
- ש: לא, זה זה החתימה שלך.
- ת: מה רשום פה?
- ש: אתה חתמת?
- ת: מה רשום פה? סיבת הסירוב.
- ש: עישנתי גראס לפני חצי שנה ואני לא רוצה שיראו ויחברו בין התאונה לבין זה.
- ת: אוקי."

למקרא תוכן הדברים ולמראה הנחזה בסרטון, מצטיירת התמונה במלואה. הנאשם במודע, בכוונת מכוון- בחר לסרב לדרישת מתן הדם לבדיקה. הוא פעל כך כדי להכשיל את החקירה לבירור מלא באם צרך סמים אסורים קודם התרחשות התאונה.

זאת ועוד להדגיש לעניין הסירוב. לפי - ת/58, (ראה רישומו של השוטר רס"ר וולקוב), עולה כי ביום התאונה בשעה 14:50 התייצב בבית החולים איכילוב עו"ד של הנאשם ושוחח עמו ארוכות (עד שעה 16:11). בשלב זה, במשבצת הזמן והמקום, (בבית החולים) יכול היה הנאשם עדיין ללא כל קושי לחזור בו מסירובו המוחלט - לבצע את בדיקת הדם, בהנחה שאין לו מה להסתיר או לחשוש, כך בעקבות ובהמשך לשיחה פנים אל פנים עם עורך דינו, שללא כל ספק ידע ויודע חוק. חזקה כי האחרון הבין היטב את משמעות הסירוב של הנאשם לביצוע הבדיקה, קל וחומר כאשר בחקירת תאונה קטלנית עסקינן.

כאן המקום לציין כי יש פעמים שהתגובה הראשונית של נהג שומר חוק, לסרב ומיד לאחר הסירוב להימלך בדעתו, ולשנות דעתו ולהסכים לבדיקה בין משום ששעה לאזהרה, או שקיבל יעוץ מאחר, ובין משום שמבין ויודע כי אל לו

לחשוש, שהרי הוא לא נטל או נוטל כול סם אסור. כאמור, במקרה דנן נעזר הנאשם בליווי משפטי צמוד מיום האירוע וכבר בבית החולים, התמיהה נותרת מדוע ולמרות הכול נותר הנאשם בסירובו הנחרץ, לבצע את הבדיקה המתחייבת. הנאשם, אדם צעיר, עובד בסנפלינג, היה יכול בקלות רבה מאוד להסיר מעצמו את החשד של נהיגה תחת השפעה של סמים אסורים, דקירת מחט מזערית- מול האשמה של נהיגה בהשפעת סם אסור וגרם תאונה קטלנית, הוא בחר כאמור שלא להסכים לבדיקה, הנאשם לא הציג כל הסבר הגיוני להכשלת החקירה.

כאן המקום להוסיף, בסיכומי ציין ב"כ הנאשם כי נפל פגם בדרך התנהלות החקירה המשטרתית ובכך שהחוקר המשטרתית לא תפס את נתוני התיק הרפואי של הנאשם, בבית החולים איכילוב, שכן הוא היה רשאי לעשות כן לפי צו. למרות הפיתוי לקבל את הטענה ואף הצעתי לבדוק באם ניתן לעשות כן, בסופו של יום מצאתי כי אין בטענה זו כל ממש. לעניין זה אני מקבל את עמדת המדינה ולפיה, אין דין בדיקת דם שגרתית סתמית בחדר מיון כדין בדיקת דם לצורך הליך משפטי בעניין חשש לשימוש בסם אסור. כדי שבדיקת דם תהא ראויה ממשית הן מבחינת הקבילות והן מבחינת המשקל היא חייבת להתבצע בתנאים אותם קבע המחוקק והתנאים שהתגבשו בפסיקה. כך החל מתהליך רישום מפורט של איסוף הראיות בתהליך לקיחת הדם ("שרשרת-דם") לאמור, תיעוד מדויק מרגע לקיחת הדם מהחשוד ועד הגעתו למעבדה היחידה - המורשת על פי חוק-, לבצע את בדיקת הדם המיוחדת לביצוע הבדיקות לזיהוי סמים אסורים כאמור, (מעבדה מורשת מכוח התקנות בבית החולים שיבא בתל- השומר). לעניין זה ראה "הודעה על אישור מוסד רפואי, לפי תקנות התעבורה, תשכ"א-1961. ק"ת התשכ"א, עמ'1425, התשמ"ב, עמוד 830.

זאת לדעת, בהמשך, דוגמיות מהדם הנבדק נשארות למשמרת תקופה ארוכה במעבדה המוסמכת, וכך במידה וקיים צורך לאימות נוסף של רכיבי הדם הנבדק, בשל דיון משפטי בהמשך הימים. כאמור במקרה הנדון כאן השתכנעתי כי הנאשם ידע והבין היטב את המשמעות של סירובו העקבי לבצע את הבדיקה הנדרשת על פי החוק, בנסיבות העניין, ואין לו אלא להלין על עצמו בנושא זה.

מכל העולה עד כאן אני קובע כי התמלאו יסודות העבירה של עבירת הסירוב לתת דגימה -לפי דרישת שוטר ואני רואה אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

האם רכב הנאשם עלה על המדרכה טרם הפגיעה במנוח?

התשובה החיובית, מתבקשת לפי הראיות החפציות והממצאים בזירת התאונה לצד עדויות עדי התביעה אשר היו עדים לדרך התרחשות התאונה. כאן המקום לציין, אף לא אחד מהם (כולל הנאשם בעצמו) לא ראה את המנוח בתוך תחום הכביש טרם התרחשות התאונה, וכל מי שצפה במנוח - הולך הרגל, ראה אותו קודם לתאונה בתוך תחום המדרכה בלבד. ראיתי לנגד עיני כי עדי התביעה ראו והצביעו על מיקומו של המנוח טרם הפגיעה בו בתחום המדרכה במקום אחר, מעט דרומית מזו שהניח הבוחן המשטרתית שרון כהן, למקום ההתנגשות במנוח, אלא שיש לזכור כי העדים מעידים כל אחד, מתוך התייחסות לנקודות זמן שונות, כאשר המנוח בתנועה, כל אחד מהעדים רואה מזווית שונה, אירוע קשה שמתרחש במהירות הבזק, ולכן הצבעה על מיקום המנוח טרם הפגיעה בו תהא שונה זו מזו במעט.

הראיות החפציות והממצאים - גוף המנוח, סימני הדם, חלקי הרכב, תרשים ת/13.

אני מקבל במלואה את עדותו של הבוחן המשטרתי, רס"ר שרון כהן, ומסקנותיו לענין מנגנון דרך התרחשות התאונה. כדי להבין את מסלול מעופו של המנוח לאחר הפגיעה בו יש לבחון בפירוט את תרשים - ת/13.

לפי שובל הדם המסומן 7- בתרשים ולפי שובל הדם המסומן 12- בתרשים, ולפי המקום הסופי של שכיבת גופת המנוח, בתוך תחום מעבר-החצייה שבכנף המערבית של הצומת, אני קובע כי הפגיעה במנוח הייתה חייבת להתבצע שעה שהולך הרגל נמצא כל כולו בתוך תחום המדרכה. כתוצאה מהפגיעה הוא הוטח ישר - לפניו. זאת לדעת, הן שובל הדם המסומן 7- , והן שובל הדם 12-, כולם הם בזווית המקבילה לכביש ולמעקה בטיחות המקביל לכביש. הקווים של שובל הדם המקבילים לכביש מלמדים כי המנוח לא היה על הכביש שכן אילו היה נמצא בכביש - והפגיעה בו הייתה בכביש, כי אז תוואי הדם שנמצא במדרכה ובמעבר החצייה המערבי, היה שונה באופן מהותי מכפי שנמצא בפועל. (בזווית אלכסונית ימינה מכיוון נסיעת כלי הרכב - בכביש).

ועוד לעניין זה ראה תצלומים 1 ו-2 בת/16 וכן, תצלומים 24 ו-25 בת/15.

כל מריחות הדם מצביעים על כיוון העפה ישר לפניו ולא בזווית חדה - ימינה כפי שהוצע על ידי ההגנה, בדרך של ספקולציה ללא כל ראיה ממשית.

לענין זה ראה עדות הבוחן המשטרתי, כהן שרון:

ת: "שלושתם הצביעו כי הולך הרגל עמד על המדרכה, שראו אותו בפעם האחרונה ואפילו עד הראייה ישראל ראה את הפגיעה וראה את הולך הרגל כאשר הוא על המדרכה, על המדרכה הימנית. בזירת התאונה, אני עוד פעם רוצה להפנות את כבוד השופט לתרשים.

ש: אוקיי.

ת: בזירת התאונה, נמצא שובל של דם. מקום נחיתת הולך הרגל בהמשך התגלגלות גופו של הולך הרגל. **השובל נמצא בקו ישר מה שמראה על היזרקות הולך הרגל בקו ישר.** הולך הרגל הלך לכיוון, בצורה אופקית לכיוון הרכב, לא היה שום אקט של חצייה, אם היה אקט של חצייה, אנחנו לא היינו רואים את הסימנים האלה בקו ישר אנחנו היינו רואים אותו באלכסון, כי הוא מזרק הצידה. אם זה לכיוון החצייה שלו ואם זה אחורה מכיוון חצייתו. בזירת התאונה,

ש: אני רק רוצה לשאול, מה זה הנקודות האלו? יש פה קו,

ת: יש פה מעקה בטיחות.

ש: כן.

ת: במקום יש מעקה בטיחות והשובל אשר נמצא הוא מעבר למעקה הבטיחות על המדרכה. **על המדרכה. אז יש לנו עדי ראייה אשר הם מסבירים כי הם ראו את הולך הרגל על המדרכה לפני הפגיעה שלו, שנייה או שתיים לפני הפגיעה וגם את עד הראייה אשר ראה את הפגיעה עצמה שהולך הרגל נמצא על המדרכה. שובל הדם אשר נמצא על המדרכה**

בצורה ישרה. " (עמ' 63 שורות 1-19 לפרוטוקול)

תיאור הנזקים ברכב הנאשם.

כדי להבין את אופן פגיעת רכב הנאשם במנוח יש להתבונן בתמונה 1 עד 9 ו- 15 עד 18 בלוח תצלומים ת/17.

הנזקים ברכב הנאשם הם במכסה המנוע, ובהמשך, בקו אופקי ישר מלמטה למעלה, ניפוץ שמשה, ומעל שמשת הרכב "ניגוב אבק" בגג הרכב. מהתבוננות בתמונות ניתן להבחין כי הקורה הימנית של רכב הנאשם לא ניזוקה, הנזקים ברכב הנאשם כתוצאה מהתנגשות עם המנוח נמצאו הם בגזרה של 0- עד 0.3 מטר מצד ימין של חזית הרכב, כאשר ניתן לראות שהנזקים נמצאים בקו - ישר, אנכי, בחלק הימני של הרכב.

סוג זה של נזקים, כאשר הנזקים ברכב הפוגע הם בקו אופקי ישר מלמדים כי הולך הרגל לא היה בתהליך של חציית הכביש כי אז הנזקים וכוון מעוף הגוף לאחר הפגיעה בו הייתה שונה מזה אשר נמצאו בפועל. ובלשונו:

"ש: אתה אמרת מקודם שאנחנו יודעים כי הגופה עפה בקו ישר,

ת: כן, כי, אני אסביר למה בקו ישר.

ש: כן.

ת: **כי לא היה פה שום אקט של חצייה, לא היה פה אקט רוחבי של גוף הולך הרגל,**

במידה והולך רגל מבצע אקט של חצייה מימין לשמאל או משמאל לימין,

כבוד השופט ויטלסון: זה עניין של וקטורים בעצם.

העד, מר כהן: כי,

עו"ד טייטלבוים: כן, כן.

העד, מר כהן: בדיוק, בדיוק. אם זה מאפס עד אפס שלושים של הרכב, הוא חוזר לצורה

אלכסונית לתחילת, לתחילת החצייה, אם זה מעבר לאפס שלושים הוא אמור לעוף לכיוון חצייתו, **פה גם הנזקים של הרכב מראים שאין לי פה אלכסון על הרכב, מראים שהנזקים הם בקו ישר, מכסה מנוע, מעליו ניפוץ שמשה, מעליו בקורה, על גג הרכב ניגובי אבק, מה שמראה לי על כך שהולך הרגל לא חצה, שהוא הלך אופקית בכיוון הרכב.**

ש: האם אתה יכול לקבוע בוודאות כי הוא הלך?

ת: לא. אי אפשר לקבוע אם הוא הלך או שהוא עמד. אי אפשר לקבוע את זה על פי

הנזקים.

ש: אני הבנתי.

ת: זהו, וגם ההיזרקות, השובל של הדם. שהולך רגל עולה על רכב הוא צובר את תאוצת

הרכב, הוא צובר את מהירות הרכב, באיזה שהוא שלב בתאונה הזאת, היה שינוי בזווית, בזווית נסיעת הרכב, בירידה שלו לכביש וחזרה. ברגע שיש זווית כזאת, מהירות הרכב היא יורדת אפילו בקמ"ש או שתיים, גוף הולך הרגל מרגיש את זה וזה הרגע שבו הוא מתנתק מהרכב, הוא לא ממשיך איתו בכיוון כי הוא לא נתפס על הרכב, הוא פשוט ממשיך בכיוון הראשוני של הפגיעה של הרכב, הוא עף קדימה, מה שמראה גם שהשובל שמה, השובל של הדם, הנחיתה שלו מהשובל הוא בקו ישר שהוא נפגע בקו ישר." (עמודים 73-74 לפרוטוקול שורות 12 עד 8)

כפי שהעיד הבוחן את כיוון נסיעת הנאשם ועליה על אבן שפת מדרכה, טרם הפגיעה במנוח, ניתן ללמוד מהפגיעה מהנזק שנגרם ל"צלחת-טסה" של הגלגל הימני קדמי של רכב הנאשם - ראה תצלום ת/34 צילום 1 עד 3 ובו הסבר על הנראה בתצלומים.

" הסבר: גלגל קדמי ימני של רכב א' פרטי טויוטה 71-799-78, ניתן לראות נזק טסה של הגלגל ובדיוק בנזק ניתן לראות שבבי צבע אדום התואמים לצבע המדרכה הימנית בכיוון נסיעת רכב א' שעל המדרכה זו נפגע הולך הרגל".

אני מקבל את ממצאי הבוחן כהן כי לפי הסימנים המצטברים בטסת הגלגל ואופן סימון שפת הכביש באדום-לבן, הנזקים שנגרמו לגלגל הימני הקדמי ברכב הנאשם - נגרמו כתוצאה מעלייתו הרשלנית אל המדרכה שם נמצא המנוח טרם הפגיעה בו.

מכל העולה עד כאן, ניתן לקבוע כי הנאשם עלה על המדרכה. על שהתרחש בשלב זה ניתן להיעזר אף בעדותו המפורטת של העד ישראל מייזנר, כאשר עדותו מחזקת ותואמת את מסקנת הבוחן כהן, באשר לתיאורו את מסלול נסיעת הנאשם, לפי הממצאים בזירת התאונה, תיאור העליה חלקית של הרכב על המדרכה שמימין לדרך, פגיעה בהולך הרגל - המנוח וחזרה לכביש בפנייה שמאלה, והתנגשות ברכב הקאיה - של לימוד הנהיגה.

כאן המקום להדגיש עדותו של מייזנר היא המפורטת ביותר במבחן וביחס לעדויות העדים האחרים כך משום, שהלכה למעשה הוא עצמו נאלץ שלא לטובתו להגיב פיזית לאופן נהיגת הנאשם טרם התאונה, לנוס על נפשו בסטיה חדה שמאלה, כדי שלא יפגע מרכב הנאשם. לעניין זה ראה עדותו מיום 24.10.15. יום שלמחרת התאונה. (נ/3 שורה 1-23).

"אני נהגתי באופן שלי בעיר ת"א ברחוב בני אפרים צפון לדרום. אני נסעתי בנתיב הימני ביותר, ונסעתי לכוון הצומת עם רחוב מבצע קדש. שהייתי במרחק של 50 מטר לפני הצומת עם רחוב מבצע קדש הסתכלתי במראה הימנית של האופנוע שלי ואני פתאום קולט במרחק מאחורי, מרחק שאיני יכול להעריך, אני חושב כ-100 מטר

מאחורי מתקרב רכב בצבע כהה, מתקרב במהירות גבוהה מאוד ואני קולט גם את הרכב רוקד כזה, כלומר לא נוסע בקו ישר אך הוא נוסע בנתיב הימני ואז ברחתי עם האופנוע שלי לנתיב השני מימין, למזלי לא היה שם רכב כי ברחתי שמאלה, זה היה עניין של שניה והוא חלף אותי מימין בסנטימטרים ספורים מהאופנוע שלי ושהוא היה במקביל אלי בפתאומיות הוא סטה ימינה ועלה על המדרכה בצד ימין עם 2 הגלגלים של דופן ימין שלו ואיך שהוא עלה על המדרכה אני ראיתי שהוא פוגע בהולך רגל והולך הרגל עף מהועצמה של המכה קדימה לכיוון העמוד של הרמזור ואז גופו של הולך הרגל פגע בעמוד והתפזר לחלקים ואיך שהיתה הפגיעה בהולך הרגל רכב הטיוטה ירד בחזרה לכביש עדיין במהירות עצומה ואז הוא חזר לנתיב הימני ופגע ברכב פרטי לבן, של לימוד נהיגה שהיה בכניסה לצומת, לדעתי הרמזור התחלף כ-2-1 שניות לפני התאונה ורכב לימוד הנהיגה היה בתחילת תנועה ואז הטיוטה פגע ברכב לימוד הנהיגה מאחור ואז רכב הטיוטה המשיך את התנועה שמאלה עלה על האי תנועה על הצמחיה שם בעצם חצה את כל המסלולים הנגדיים ונעצר במדרכה בצד השני. כל זאת ראיתי שהייתי בנסיעה שכל המקרה קרה מולי..."

בעדותו בבית המשפט חזר ותיאר העד מייזר באופן אותנטי ומוחשי את האירועים כך:

" ש: מה קרה ביום התאונה?

ת: ביום התאונה בעצם יצאתי מהבית לכיוון העבודה, אני עובד דיג'יי. נסעתי לכיוון תל

אביב, נהגתי על קטנוע, נסעתי על רח' בני אפרים מצפון לדרום, בעצם לפני שהגעתי

לצומת שבה קרתה התאונה מבצע קדש, הסתכלתי במראה ימנית שלי של האופנוע.

ש: באיזה נתיב היית בשלב זה?

ת: ימני ביותר. הסתכלתי במראה ימנית של האופנוע ובעצם ראיתי רכב שמגיע במהירות

מאוד, מאוד, גבוהה, כשהסתכלתי שוב בעצם כדי להבין מה קורה, ראיתי גם שהרכב נוסע בצורה לא יציבה, אני מתאר לעצמי, מתאר את מה שראיתי כנראה בגלל המהירות המאוד גבוהה הרכב קצת רקד על הכביש ובעצם באיזשהו אינסטינקט התחלתי לברוח לנתיב שלידי שמאלה, **הכל קרה בעניין של שניות, הרכב ממש עבר לידי במרחק של סנטימטרים בודדים, כשהפנס השמאלי של הרכב שהגיע במהירות פשוט ראיתי את הרכב סוטה ימינה ועולה על המדרכה, לפי מה שאני ראיתי בעצם הוא עלה עם שני גלגלים הימניים של הרכב על המדרכה ופגע בהולך הרגל כשאני בעצם ראיתי ממש את כל הפגיעה וכשהוא פגע בהולך הרגל, הולך הרגל עף בעקבות המכה ובעצם נתקע בעמוד של רמזור או של שילוט שהיה שם ומעוצמת המכה גם ראיתי איך הרגליים שלו בעצם נקטעות ועפות כל אחת לכיוון אחר. הוא בעצם חתך חזרה שמאלה לכיוון הכביש ופגע ברכב שהיה בתחילת הצומת שם, רכב לבן, העיף גם אותו קדימה, המשיך את הנסיעה בעצם תוך כדי המהירות הגבוהה, עלה על אי תנועה שהפריד בין הנגדי למה שאני נסעתי, אי תנועה שיש עליו הרבה צמחיה, שיחים, חתך בעצם את כל הנתיב הנגדי, מסלולים של הנתיב הנגדי ובעצם נעצר על המדרכה שהייתה ממול.**

ש: כשהסתכלת לראשונה במראה ימנית מה המרחק שלך היה מהצומת?

ת: אני מעריך באזור 50-60 מטר, כמה שאני יכול להעריך.

ש: באיזה מרחק ראית את הרכב מאחוריך?

ת: מעריך שהיה במראה, משהו כמו 100 מטר מאחורי.

ש: **בזמן בפגיעה בהולך הרגל איפה הוא היה?**

ת: **על המדרכה.**

ש: סיפרת שברגע שהפנס השמאלי של הרכב הכהה שהיה מימין הוא סטה ימינה, זה פנס קדמי או אחורי?

ת: קדמי.

ש: היכן עמד הולך הרגל ביחס לשפת המדרכה?

ת: מעריך משהו כמו מטר.

ש: אני מפנה אותך לת/45, אני מציגה בפניך תמונה, מה רואים?

ת: זה היה ביום שהחוקר לקח אותי לתת עדות בשטח, אני עומד במקום שלהערכתי היה הולך הרגל בזמן הפגיעה.

ש: אני מציגה בפניך את ת/46, סקיצה.

ת: אני הצבעתי לפי מה שרשום בת/46.

ש: סיפרת שהולך הרגל עף ופגע בעמוד רמזור, איפה היה העמוד הזה שהוא פגע בו?

ת: הוא היה ממש בשילוב של המדרכה, כאילו בצומת. לדעתי משהו כמו 15-20 מטר ממקום הפגיעה, פלוס מינוס.

ש: היכן היה הרכב הלבן בזמן שהרכב פגע בו?

ת: הוא היה בתחילת הצומת.

ש: אחרי הפגיעה ברכב הלבן, היה הרכב הכהה (רכב הנאשם) עשה, מה היה המסלול שלו?

ת: אחרי הפגיעה ברכב הלבן הוא חצה את כל המסלולים ונכנס למסלול הנגדי, סטה שמאלה." (עמודים 11-12 לפרוטוקול)

לסיכום עדותו של מייזנר, מצאתי כי עדותו אמת, ולא בסיפורי בדים עסקינן. עדותו המתארת את שהוא חווה באירוע התאונה, הוא לקח חלק פעיל באירוע -בבריחתו הבהולה לשמאל- כדי לא להיפגע. הוא עצמו היה יכול להיות הקורבן לתאונה, רכב הנאשם היה במרחק סנטמטרים בודדים מאופנעו, עת זה היה בדרכו לפגיעה הקטלנית במנוח. הוא תיאר את דרך התרחשות הדברים כהווייתם.

העדה רקפת אלון העידה בבית המשפט כאשר הודעתה נ/4 הוגשה על ידי ההגנה ועל פי עדותה מיום 23.10.16 היא תיארה את שהתרחש. לפי עדותה שם מסרה כי ראתה את הולך הרגל - עומד על שפת המדרכה כ-30-40 מטר מהצומת, לבושו היה מוזר בעיניה שכן לבש חולצה עם שרוול ארוך והדבר עורר את חשדה, ולכן נעלה דלתות הרכב. בהמשך, המשיכה העדה ותיארה את שראתה כך:

"ש: האם הולך הרגל נפגע שהלך או שעמד?

ת: אני ראיתי אותו הולך על המדרכה לכוון צפון .

ש"ת: הולך הרגל הולך על המדרכה בוודאות קרוב לשפת המדרכה." (נ/4 דף 2 שורות 7-9)

"ש: באיזה מרחק היה הולך הרגל משפת המדרכה ?

ת: אולי חצי מטר משפת המדרכה, יחסית הוא היה קרוב לשפת המדרכה." (נ/4 דף 3 שורות 18-21)

בבית המשפט בחקירתה הנגדית העידה רקפת אלון כך:

"ש: אני מקריא לך ראיתי את הולך הרגל עומד על שפת המדרכה, תאשרי את זה?

ת: הוא לא רץ, הוא הלך, אני לא ראיתי אותו עומד דום, הוא היה בתנועה, מהזווית שאני עמדתי בה זה היה שפת מדרכה, קרוב לשפת המדרכה, לא בריצה ולא בעמידה, בהליכה." (פרוטוקול עמ' 20 שורות 14-24)

לסיכום, מעדותה של העדה רקפת אני קובע כי העדה לא ראתה באף שלב את המנוח על הכביש, הוא היה בתנועה בין בעמידה ובין בהליכה וכל העת ההיא - בתחום המדרכה בלבד.

עד התביעה עדי רונן רכב על גבי אופנוע, אף הוא במסלול נסיעת הנאשם מצפון לדרום לעבר הצומת, לפי עדותו הוא היה בנתיב הימני במסלול, וכאשר הוא התקרב אל הצומת, הוא הבחין במנוח עומד על המדרכה, כאשר עמד על שפת המדרכה גופו ופניו היו מופנים לכוון הכביש, המבט האחרון שלו לעבר המנוח היה כאשר המנוח - נמצא על המדרכה - . בשלב זה החליט רונן לסטות שמאלה ובשלב זה "רכב כהה" (רכב הנאשם י.ו.) חלף מימינו ופגע ברכב לבן אשר עמד

בצומת.

ובעדותו תיאר את אופן נסיעת הרכב הכהה כך:

"ש: באיזה מהירות הרכב הכהה הגיע?

ת: הוא הגיע במהירות מאד מאד גבוהה, מהירות שלהערכתי, אני לא יודע להגיד קמ"ש, אבל להערכתי זה כמו מהירות שנוסעים בכביש מהיר, זה בטח ובטח לא מתאים למהירות בכביש עירוני ועל אחת כמה וכמה כאשר יש אור אדום ברמזור." (עמ' 31 שורות 7-12 לפרוטוקול)

להדגיש: לצד תחושתו בלבד של העד, כאילו המנוח התכוון לרדת לכביש, העד הבהיר בבית המשפט, כי בכל שלב הוא לא ראה את המנוח על הכביש.

הנה כי כן, כל העדים שראו את המנוח בטווח של שניות טרם הפגיעה בו, כולם ראו אותו בתוך תחום המדרכה. לא מצאתי כי עדויות עדי התביעה נסתרו, או שהם - לא אמת.

ראיתי לנגד עיני את עדותו של הבוחן המשטרתי בשאלת "נקודה 4" - הוא "השפרצת דם" שלפיו קבע הבוחן כי זה היה המקום הראשון בו הוא הבחין בדם המנוח, (כמצוין 4- בתרשים ת/13 ותמונות 1-4 בת/21) וקביעתו כי המנוח הלכה למעשה נפגע צפונית לנקודה זו, ובשעה שכל עדי התביעה הצביעו כי הבחינו במנוח טרם הפגיעה בו, דרומית מנקודה 4 (נקודות 22,23 בת/13). וכפי שציינתי לעיל אין בדברים סתירה ממשית של קביעת הבוחן, בהינתן כי העדים חזו שלא ברצונם באירוע בלתי צפוי, קשה, כאשר הם עצמם נמצאים כל העת בתנועה, המנוח טרם הפגיעה בו היה בתנועה, אירוע שהתרחש במהירות הבזק, כאשר נקודת האימפקט המדויקת בלתי ידועה- לנוכח הימצאות הרכב הפוגע בנסיעה מהירה מאוד, לפני הפגיעה במנוח ולאחריה, ונקודה 4- כולה היא נתז דם מזערי, שלא היה בו די לקבוע ממצאים וודאים בבחינת D.N.A., כי זה דמו הספציפי של המנוח - אלא היה בו די לקבוע כי מדובר בדם אדם, ולעניין זה אני מצטרף לעמדת המדינה בסיכומיה. (בפרק "ממצא 4 לעומת עדויות עדי הראייה").

סיכום הממצאים עד כאן.

אני קובע כי רכב הנאשם עלה בסטיה לא חדה עם שני גלגלי הרכב דופן ימין על המדרכה, שם נמצא המנוח. הסטיה לא הייתה כזו שהשאירה עקבות צמיגים על המדרכה, ולא חדה באופן שמכונית הנאשם תתקל בעץ ובעמוד החשמל הניצב על המדרכה. (ראה תצלום 1,2 - ת/29)

אני מקבל את גבולות גזרת התאונה כפי שתיאר הבוחן המשטרתי, בין עמוד החשמל (ממצא 32 בת/13) לבין ממצא 4 - בת/13.

אני מקבל את מסקנת הבוחן כי לאור הסימנים הרבים של הצמיגים במדרכה, לנוכח המצאות אתר בנייה פעיל בסמוך לזירת התאונה ולצומת, לא ניתן היה לקבוע ולמצוא בוודאות את סימני הצמיגים של רכב הנאשם שעלה על המדרכה, עם שני הגלגלים שבימין הרכב בו הוא נהג.

מכאן, כאמור, לא ניתן להצביע במדויק את נקודת העליה של רכב הנאשם על המדרכה, אלא רק גבולות גזרה - כפי שציין בעדותו.

לאור הממצאים בזירת התאונה, כאשר גופו של המנוח כתוצאה מהפגיעה בו בותר לשלושה חלקים, רגל ימין - רגל שמאל - ופלג גוף חלק עליון, כאשר רגל שמאל נמצאה **על המדרכה** בנקודה 1- כמצוין בתרשים ת/13, כאשר רגל ימין - **במדרכה הדרומית** - (בכנף הדרומית בצד מערב) מעבר לצומת עם רחוב מבצע קדש, ראה נקודה 2- בתרשים ת/13, וגוף המנוח בתוך תחום מעבר החציה, בכנף המערבית בצומת עם רחוב מבצע קדש על אי-התנועה, כאשר פלג הגוף העליון מונח על הכביש-**בהמשך לקו האוירי דמיוני של תחום המדרכה** - (בכנף הצפונית), בנקודה 3-בתרשים ת/13, כאשר כל שובלי הדם לכל שלושת חלקי גופו, הם במקביל לכביש במקום - ולמעקה הבטיחות.

אני קובע כי רכב הנאשם התנגש במנוח בתוך תחום המדרכה, תוך העפת גופו של המנוח באופן קשה

ביותר- ישר לפנים, בתחומי המדרכה כמסומן, וטרם חזרה של רכב הנאשם לכביש, וכן אקבל עדות הבוחן המשטרתי אשר תיאר את מנגנון הפגיעה ומעוף גוף המנוח ישר לפנים, ועדות עד התביעה ישראל מייזנר שעדותו לא נסתרה.

כאן המקום להדגיש גירסת ההגנה מנוגדת לכללי הפיזיקה ולשכל הישר. האם ההגנה מזמינה אותנו לאמץ את הגרסה שאחורי מעוף המנוח באוויר באלכסון משמאל לימין, (מהכביש למדרכה) היא נחתה לארץ, (במדרכה) ולפתע פתאום באורח טבעי, שינתה זווית המשך המעוף של גוף המנוח, ובאופן שהמנוח -שינה מעצמו את זווית ההטחה -והתיישר במקביל לכביש ולמעקה הבטחון, ובעוצמה רבה כל כך, עד שעוצמת ההטחה ביתרה את גופו לשלושה חלקים?

אמור מעתה, אילו היה ממש בגירסת ההגנה, כי גופת המנוח עפה מהכביש למדרכה, כי אז כל שובלי הדם שנמצאו במקום היו חייבים להיות שונים לחלוטין, באלכסון ימינה, ולא במקביל לכביש, ולמעקה הבטחון במקום-כפי שנמצא בפועל.

בהמשך, לאחר הפגיעה בהולך הרגל וחזרת רכב הסטיה החדה שמאלה, תוך נסיעה באופן של איבוד שליטה מוחלט הוא התנגש בעוצמה רבה ביותר ברכב ללימוד נהיגה, שהחל באותו רגע בנסיעה לתוך צומת ובדרך נס לא נגרמו פגיעות נוספות בנפש.

כאו המקום להוסיף, לאור הקביעה העובדתית לפיה המנוח נפגע כאשר הוא נמצא כול העת בתחום המדרכה בלבד, לאור הקביעה העובדתית כי רכב הנאשם עלה עם גלגלי דופן ימין למדרכה טרם הפגיעה במנוח, לא מצאתי לנכון להעתר לבקשות ההגנה לחקור ולדרוש באשר לתיעוד על מצבו הרפואי של המנוח טרם התאונה. לפי טעמי מצבו הרפואי של המנוח אינו מעלה או מוריד באשר לחובה שלא לפגוע בהולך רגל הנמצא בתחום המדרכה.

המצב הטכני של הרכב בו נהג הנאשם.

הנאשם בעדותו בפני החוקר כהן שרון תיאר את הרכב בו הוא נהג בתאונה כך:

ש: האם הרכב שלך רכב טויוטה היה תקין הגה, בלמים, וצמיגים ומבחינה מכנית לפני קרות התאונה?

ת: **חיובי, הרכב שלי מטופל טיפ טוב" (שורה 17-21, ת/1)**

ובחקירתו הנגדית בבית המשפט, ביום 7.11.16:

ש: הכביש היה פתוח לפניך.

ת: נכון.

ש: היה לך שדה ראייה.

ת: נכון.

ש: שום דבר לא הפריע לך.

ת: נכון.

ש: לא הייתה בעיה בכביש, יפה. עכשיו אמרנו שבעצם הרכב היה תקין.

כבוד השופט ויטלסון: הנאשם מהנהן הנהון חיובי.

עו"ד טייטלבוים ש: אמרנו שהרכב, מבחינתך היה תקין שנהגת בו, אוקיי. אז מבחינת

הרכב שלך הכל היה תקין נכון?

ת: כן.

ש: נהגת, הכל עבד כמו שצריך.

ת: כן.

ש: בעצם לא הייתה לך שום בעיה ברכב עד התאונה.

ת: כן. " (עמ' 223, שורה 4-18, לפרוטוקול)

הבוחן שרון כהן בדו"ח הבוחן ת/14 עמ' 3 סעיף 8, מציין כך:

" ברכב מס' 1:

1. **ביום התאונה בדקתי את תקינות רכב א' במצב עמידה עקב הנזק התאונתי ולא נמצא כל ליקוי מכני לא במערכת הבלמים, לא במערכת האצה ולא במערכת ההיגוי.**

בתאריך 16.11.15 רכב א' נבדק במגרש הגרירה על ידי מנהל עבודה במוסך מורשה טויוטה ולא נמצא כל בעיה או תקלה לא במערכת הבלמים ולא במערכת האצה ולא במערכת ההיגוי של רכב א' "

קביעות אלה של הבוחן המשטרתי לא נסתרו על ידי מי מעדי ההגנה.

עד התביעה, וליד סאחסאח מנהל מחלקת דיאגנוסטיקה במוסך טויוטה העיד כי לאחר הבדיקה הממוחשבת של רכב הנאשם, התקלה היחידה שנמצאה הייתה הפעלת חיישני חזית הרכב - שהפעילו את כריות האוויר, כתוצאה מההתנגשות החזיתית. ובלשונו:

" ת: הוא ביקש כי הבדיקה תהיה ממוחשבת, זאת אומרת במכשיר עדכון יעודי ומכיוון

שהרכב הוא טויוטה לנו יש את המכשיר היעודי. וזהו אנחנו הגענו לשמה, הרכב היה

במצב קצת בעייתי מבחינת הגישה. אנחנו היינו צריכים לחבר לו מחשב כל החזית

כל המצבר לא היה שמה. לא שלא היה אבל עבר פגיעה מאד בעייתית, אנחנו הצלחנו

לפתוח מה שנקרא סוויץ' ולהתחבר עם המכשיר פה ובסריקת התקלות שאנחנו

עשינו, מכיוון שהמצבר התנתק אז ברכבים אסיאתיים, יפנים, יש נטייה לתקלות

להימחק, ובכל זאת אנחנו מצאנו שם תקלות של כריות אוויר.

ש: כן, כן.

ת: של חיישני חזית חיישני התנגשות שזה מאוד תואם את המקרה כי הרכב קיבל פגיעה

שמה. מעבר לזה הוא ביקש ממני להראות בדיקת תקלות בלבד, **עוד פעם זה תקלות ולא פיזית בשטח, וזה לא היה. חוץ מכריות האוויר לא היו תקלות.**

ש: מה זאת אומרת תקלה בכריות אוויר? בוא תסביר באמת,

ת: כל,

ש: התקלה הייתה,

ת: כל מערכת ברכב שהיא מבוקרת מחשב, ברגע שיש איזה שהוא כשל של תפעול או

תפעול לקוי, המחשב יודע לתרגם את זה למספר תקלה שהוא קוד בספרות ובאותיות וכמובן בהתאם להנחיה (לא ברור) אפשר לדעת על מה מדובר.

ש: אוקיי, כן, אבל אני, אוקיי, אני רוצה לדעת, בפועל ברכב, כריות האוויר למה הן, למה הייתה תקלה בכריות האוויר?

ת: זה עוד פעם, בגלל שחיישני ההתנגשות נפגעו פיזית.

ש: אוקיי.

ת: ושם, שם הייתה התקלה.

ש: וזה נזק אשר נגרם בעקבות התאונה או עובר לתאונה?

ת: לא, זה כתוצאה מהתאונה. " (שורות 1-28 עמ' 40 לפרוטוקול)

זאת לדעת, עדויות הבוחן המשטרתי ועובד מוסך טויוטה מר סאחסאח בשאלת תקינות הרכב בו נהג הנאשם עובר לתאונה לא נסתרו על ידי ההגנה, וכך אף לגבי קביעת עדי התביעה כי הגלגל השמאלי שנמצא מחוסר אוויר נגרמה בשל ההתנגשות הנוספת ברכב הקיה, ולא חוסר האוויר בגלגל השמאלי הוא הגורם לתאונה שקיפדה את חייו של המנוח.

ולענין זה ראה מסקנת תעודת הבדיקה של מכון התקנים - שלא נסתרה (ת/40): "לאור ממצאי הבדיקה האופן הנבדק - אינו הגורם לתאונת הדרכים שבנדון".

אמור מעתה, רכב הנאשם עובר לתאונה, היה תקין לא היה כול כשל טכני בכל חלק מחלקי הרכב - בכלל, ובצמיגים - בפרט. הנאשם נכשל להציג כול הסבר סביר והגיוני מדוע איבד שליטה ברכב טרם התאונה, מכאן שלא נותר אלא לקבוע כי נהיגתו הרשלנית גרמה לתאונה הקטלנית.

מצאתי כי עדותו של הבוחן המשטרתי רס"ר שרון כהן היא עדות אמינה, משכנעת ונשענת כנדרש על ממצאים חפציים שנמצאו בזירת התאונה, המדברים בעד עצמם. עדותו וממצאיו תואמים את עדויות עדי התביעה שצפו במנוח טרם מותו. מבחינתי כול מקום שעדות הבוחן שרון סותרת את עדות מומחה ההגנה, עות הבוחן שרון היא המקובלת עלי.

כאן המקום להוסיף, הציר עליו נשען מומחה ההגנה בקביעתו כי הנאשם כלל לא אשם בתאונה הוא בשאלת המצאותו של הולך הרגל שעה שנפגע מרכב הנאשם. לשיטתו- על הכביש. קביעתו זו אין לה אחיזה במציאות, כולה נשענת על משאלת לב, בגדר ספקולציה. משלא קיבלתי הנחה זו, לא נותר אלא לדחות את מסקנותיו באשר לאחריות הנאשם לגרם התאונה.

סוף דבר.

לאחר שמיעת העדויות כולן, לאחר שבחנתי הראיות שהוצגו לבית המשפט, הסרטים, המוצגים וחווות הדעת השונות, שמעתי בקשב רב עדויות המומחים ועדות הנאשם עצמו, לא נותר לי אלא לקבוע כי הנאשם בנהיגתו הרשלנית גרם למותו של המנוח.

השתכנעתי כי התביעה הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח מעל לכול ספק סביר כי הנאשם שהיה לו שדה ראייה פתוח של 287 מטר לפנים, עלה ללא כול הסבר, מלבד נהיגה רשלנית, עם רכבו על המדרכה, פגע במנוח וגרם למותו.

את תמצית גירסתו של הנאשם, באשר לזווית ראייתו את דרך התרחשות התאונה ניתן לסכם בעדותו שלו, מיום התאונה כך:

" ש: האם אתה יודע ומודע שאתה חשוד בעבירת הריגה ?

ת: עד חצי שעה אחרי המקרה, אני לא ידעתי שמדובר בהולך רגל שנפגע, אני הייתי בטוח שרק אני והמכונית שלפני ואחרי היו משותפות בתאונה". (ת/1, שורות 74-75).

הנה כי כן, הנאשם כלל לא ידע כי פגע במנוח פגיעה קשה, בעוצמה כזו המנפצת שמשות רכב, מקיזה דם למרחקים, כול זאת מבלי שהוא מבחין כלל בהולך הרגל טרם הפגיעה בו. אין מנוס מלקבוע כי הנאשם נהג ברכבו ברשלנות רבתי, איבד את השליטה ברכב, נהג במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה מנתיב נסיעתו, לפי דבריו לחץ על דוושת הגז במקום דוושת הבלם, וגרם ברשלנותו כמתואר בכתב האישום לתאונה נשוא הדיון כאן.

הוסף לתיאור דרך התרחשות האירועים כאן את סירובו העיקש, והלא מתפשר של הנאשם לבצע את בדיקת הדם המתחייבת מכוח חוק, הגם שהוסברה לו המשמעות המשפטית של הסירוב, פעם אחר פעם, ברחל בתך הקטנה, ובדגש לחומרה, כאשר תוצאות התאונה היא -קטלנית. המסקנה המתבקשת היא כי הנאשם ביצע את עבירת הסירוב כמצוין בסעיף 64ד(א) לפקודה. לטעמי, הנאשם היה תחת השפעת סם מסוכן ואסור והוא התנגד לביצוע הבדיקה- כדי לנסות לטשטש ולהסתיר עובדה זו. כאשר כאלה פני הדברים, שהוכחו מעל לכל ספק סביר, לא נותר אלא לקבוע כי הנאשם ביצע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואני מרשיעו בדיון.

ניתנה היום, י"א סיוון תשע"ז, 05 יוני 2017, במעמד הצדדים